

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

(Peer Reviewed Journal)

ISSN: 2582-399X

காலாண்டு இதழ்
(ஜனவரி, ஏப்ரல், ஜூலை, அக்டோபர்)
ஆகிய மாதங்களில் வெளிவரும்

அரண்

Aran

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

International e Journal of Tamil Research

ஆசிரியர் குழு

முனைவர் ஸ்டீபன்
முனைவர் ஓ முத்தையா
முனைவர் உமாதேவி
முனைவர் இராஜேந்திரன் முனியாண்டி
முனைவர் மணிமாறன் சுப்ரமணியம்
முனைவர் சில்லாழி எஸ்.கந்தசாமி
முனைவர் பொ. சுரேஷ்
முனைவர் ப.தனஞ்செயன்

கலாநிதி ஸ்ரீவரதராஜன் பிரசாந்தன்
முனைவர் ஸ்வர்ணவேல் ஈஸ்வரன்
பேரா. முனைவர் வீ.செல்வகுமார்
முதுமுனைவர் V.வெங்கட்ராமன்
முனைவர் போ.கந்தசாமி
முனைவர் P.பாண்டிக்குமார்
முனைவர் ந. குமாரி
முனைவர் தயாநிதி
முனைவர் சந்திரசேகர்

நிறுவனர்/பதிப்பாளர்/நிர்வாக ஆசிரியர்
இதழாக்கம்

திரு ப. ஜெயகிருஷ்ணன்

முதன்மை ஆசிரியர்
முனைவர் பிரியாகிருஷ்ணன்

+917299587879

www.aranejournal.com

aranjournal@gmail.com

அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழில் வெளிவரும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் அனைத்தும் (Peer Review)பீர் ரிவியூ செய்யப்பட்டு பதிவு செய்யப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

ஐங்குறு நூற்றில் நீர் நிலைகள்
பா. ரம்ஜான்

சங்ககால தமிழரின் பகுத்துண்டு பல் உயிர் ஓம்புதல்”பண்பாடு
முனைவர் ப. மணிகண்டன்

கவிதைக்கும் மெய்ப்பாட்டிற்கும் உள்ள தொடர்பு
செ. கயல்விழி

அறநெறி இலக்கியத்தில் தமிழர் மருத்துவம்
அ. குழந்தைசாமி

சிலப்பதிகாரம் காட்டும் நீர் வழிப்பயணங்கள்
சித்ரா.ரா

திருக்குறளில் வாய்மையில் சமரசம்
முனைவர் து. சிவசித்ரா

தமிழில் சொல்லகராதிகள் உருவாக்கமும் பயன்பாடும்
முனைவர் பூ. சேகர்

ஏகன் அநேகன்
அகல்யா தர்மலிங்கம்

Bhakti Marga of Saint Thyagaraja
R. Sudhalakxmi

The Evolution of Tattvas in Samkya Philosophy
Varun Srivatsan

வேள் யாரிநாவலில் மன்னனும் மக்களும்
பொன். கனகா

அட்டைப்படி உதவி
இணையம்
நன்றி

அகத்தினுள்

யாரைக் கேட்டது இதயம் புதினத்தில் சமூகப்பார்வை
அ. சையதுஅலி பாத்திமா

என்.ஸ்ரீராம் கதைகளில் விளிம்பு நிலைமக்கள்
சுதா .மு

மேலாண்மை பொன்னுசாமி படைப்புகள் போற்றும் மானுட பிரவாகம்
கோ. சத்யா

வண்டிப் பாதை நாவல்காட்டும் இயற்கை மருத்துவம்
சு. சத்தியப்பிரியா

பொன்னீலனின் மறுபக்கம் புதினத்தில் சிறு தெய்வங்களும் அதன்
வழியாட்டுமரபுகளும்
திருமதி சு.வினோதா

ஒப்பியல் நோக்கில் சைவ கிறிஸ்துவ குருத்துவம்
பூபாலசிங்கம். தனேஸ்

Representation of Culture in English Language Textbooks
U. Thulasivanthana

பழங்குடி மக்களின் சித்திரைத் திருவிழா சடங்கு முறைகள்
கா. இராஜமாணிக்கம்

பழங்குடி மக்களின் மாட்டும் பொங்கல் விழா சடங்கு முறைகள்
கா. இராஜமாணிக்கம்

தமிழகக் கல்வெட்டுகளில் கோயில் நிவேதன உணவுகள் - ஓர் ஆய்வு
முதுமுனைவர் பிரியாகிருஷ்ணன்

கல்வெட்டுகள் வாயிலாக அறியவரும் மருத்துவ செய்திகள்
அ. குழந்தைசாமி

தமிழ்

சிலப்பதிகாரம் காட்டும் நீர்வழிப் பயணங்கள்

Waterborne voyages showing in Silapathikaram

நெறியாளர்; முனைவர் த.கவிதா

ஆய்வாளர்; சித்ரா.ரா

பேராசிரியர் & துறைத்தலைவர்

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

கள்ளிக்கோட்டை பல்கலைக்கழகம்

கள்ளிக்கோட்டை பல்கலைக்கழகம்

அரசு கலை & அறிவியல் கல்லூரி,

அரசு கலைக் கல்லூரி

கொழிஞ்சாம்பாறை, பாலக்காடு.

சித்தூர் பாலக்காடு.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

பயணம் செய்யும் நில அமைப்பின் அடிப்படையில் பயணங்களை, தரைவழிப் பயணம், நீர் வழிப் பயணம், வான்வழிப் பயணம், என்று பகுக்கலாம். இத்தகைய பயணங்கள் பண்டைய காலம் முதலே காணப்படுகின்றன என்பதற்கான குறிப்புகள் பல. அவற்றுள் இலக்கியங்களும் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றன. இவ்வாறமைந்த பயணக் குறிப்புகள் வரலாற்றைக் கட்டமைப்பதற்கான தரவுகளாகும். அத்தகைய தரவுகளின் அடிப்படையில், சிலப்பதிகாரக் காலத்தில் நடைபெற்ற நீர்வழிப் பயணம், துறைமுகப் பட்டினங்கள், பயண நோக்கம், வணிகப் பொருட்கள், வெளிநாட்டவருடனான உறவு, பல நாடுகள் கடந்து சிறப்புற்றிருந்த தமிழரின் சிறப்பு என்பவைகளை சிலப்பதிகாரம் வழிநின்று ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

திறவுச்சொற்கள்

பயணம், காப்பியம், சிலப்பதிகாரம், கப்பற்படை, வணிகப் பயணம், துறைமுகப்பட்டினங்கள்.

Abstract

Travel can be divided into land travel, water travel and air travel based on the terrain. There are many references to such travels dating back to ancient times, of which literature plays an important role. Such travelogues are collected data for constructing history. Based on such data, the purpose of this article is to explore the voyages, ports, destinations, trade, relations with foreigners, and specialties of Tamils

who have excelled in many countries through Silapathikaram the famous epic in Tamil Literature.

Keywords

Travel, Epic, Silapathikaram, Trade related travel, Navy, Port cities

முன்னுரை

மனித வரலாற்றின் தொடக்கம் நாடோடி வாழ்க்கையிலிருந்தே ஆரம்பித்துள்ளது. அடிப்படைத் தேவைகளில் ஒன்றான உணவை மையமாகக் கொண்டே ஆதிமனிதனின் இடம் விட்டு இடம் பெயர்தல் நிகழ்ந்துள்ளது. உணவுத் தேவைக்காகத் தொடங்கிய இந்நகர்வு நிலை, காலநிலை மாற்றங்களினால் ஏற்பட்ட பாதிப்புகள், விலங்குகளிடமிருந்து தற்காத்துக் கொள்ளல் எனும் காரணங்களால் தொடர்ந்து நடைபெற்றது. இத்தகைய பயணம் நிலையான வாழ்வு பெற்ற பிறகு சற்றே குறைந்தது. மேலும், அடிப்படைத் தேவைகளை மனதில் கொண்டு நதிக்கரை ஓரங்களில் விவசாயம், கால்நடை வளர்த்தல் போன்ற தொழில்களில் ஈடுபட்டு வாழ்ந்து வந்தனர். ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்திற்குப் பின் அடிப்படைத் தேவைகள் குறித்த கவலை இல்லை எனும் பட்சத்தில் பயணம் மீண்டும் தொடர்கிறது. இங்ஙனம் தொடங்கப்பட்ட பயணங்களின் நோக்கம் உயர்வும் உவகைக்குமானதாக அமைந்திருந்தது. அங்ஙனம் மனித வரலாற்றின் தொடக்க காலம் முதல் பல்வேறு காரணங்களுக்காகப் பயணம் மேற்கொண்டுள்ளனர் என்பது வெள்ளிடைமலை.

பயணம் செய்யும் நில அமைப்பின் அடிப்படையில் பயணங்களை, தரைவழிப் பயணம், நீர் வழிப் பயணம், வான்வழிப் பயணம் என்று பகுக்கலாம். இத்தகைய பயணங்கள் பண்டைய காலம் முதலே காணப்படுகின்றன என்பதற்கான குறிப்புகள் பல, அவற்றுள் இலக்கியங்களும் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றன. இவ்வாறமைந்த பயணக் குறிப்புகள் வரலாற்றைக் கட்டமைப்பதற்கான தரவுகளாகும். அத்தகைய தரவுகளின் அடிப்படையில், சிலப்பதிகாரக் காலத்தில் நடைபெற்ற நீர்வழிப் பயணம், துறைமுகப் பட்டினங்கள், பயண நோக்கம், வணிகப் பொருட்கள், வெளிநாட்டவருடனான உறவு, பல நாடுகள் கடந்து சிறப்புற்றிருந்த தமிழரின் சிறப்பு என்பவைகளை சிலப்பதிகாரம் வழிநின்று ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

தமிழர் நீர்வழிப் பயணத்தின் தொன்மை

பழந்தமிழர்களின் நீர்வழிப் பயணமானது வெறும் இன்ப நோக்கிலமைந்த பயணமாக இருந்தது என்று கூறுவதற்கில்லை. அவை பொருள் தேடலுக்கான பயணமாகவே காணப்படுகின்றன. கிறித்து பிறப்பதற்குப் பல நூறாண்டுகளுக்கு முன்னரே தமிழர் வெளிநாட்டாருடன் கடல் வணிக உறவு கொண்டிருந்தனர். மேற்கே கிரீசு, உரோம், எகிப்து

முதல் கிழக்கே சீனம், மலேசியா, சாவகம், வடபோர்னியா ஆகிய நாடுகளுடன் கடல் வணிகத் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர் என்பது வரலாறு.

“யூதர்களின் தலைவர் மோசசு தாம் நடத்திய வழிபாட்டில் தமிழகத்து ஏலக்காயைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். அக்காலம் கி.மு.1490 என்பர்”¹ என்னும் வரிகள் யூதர்களுடனான தமிழரின் உறவை வெளிப்படுத்துகிறது.

இசுரேல் நாட்டு மன்னனான சாலமோனின் காலம் கி.மு.1000. இவர் காலத்தில் வாழ்ந்த டயர் நாட்டு மன்னன் ஹீராம் என்பவரின் கட்டளைப்படி மூன்றாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை சில மரக்கலங்கள் கீழை நாடுகளுக்குச் சென்று, பொன், வெள்ளி, தந்தம், குரங்குகள், மயில் தோகை, அகில், இரத்தினங்கள் போன்றவற்றை ஏற்றிச் சென்றுள்ளனர். இவை அனைத்தும் சேர நாட்டினின்றும் சென்றன எனும் முனைவர் அ.தட்சிணாமூர்த்தியின் கருத்துக்களின் வழி வெளிநாட்டாருடன் தமிழர் கொண்ட நீர்வழி வணிக உறவு புலப்படுகிறது.

சுமேரிய மன்னரின் தலைநகரம் உஊர் என்னும் பெயரால் அமைந்திருந்தது. “இங்கேயுள்ள சந்திரன் கோயிலின் சிதைவுகளில் சேரநாட்டு தேக்கு மரத்துண்டுகள் கிடைத்துள்ளன. இவ்வூர் கி.மு.மூவாயிரத்திலேயே அழிந்துவிட்டமையால் இம்மரத்துண்டுகள் ஐயாயிரம் ஆண்டுகட்டு முற்பட்டனவென்று உறுதி”² என்ற கூற்றின் வழி சுமேரியர்களுக்கும் தமிழருக்குமான நீண்டகால வணிக உறவினையும் தமிழரின் தொன்மையினையும் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

துகி, அரிசி, ஆகில் என்னும் தமிழ்ச் சொற்கள் ஈபுரு மொழியில் காணப்படுகின்றமையே தமிழரது கடல் வணிகத்திற்கு ஏற்ற சான்றுகள் என்கிறார் மா.இராசமாணிக்கனார். இங்ஙனம், தமிழகம் மேற்கு நாடுகளுடன் வணிகம் செய்தாற் போலவே சீனத்துடனும் பிலிப்பைன் தீவுகளுடனும் கடல் வணிகம் செய்து வந்தது என்கிறார். மேலும், ரோம் நாட்டு மன்னரான அகஸ்டஸ் காலத்தில் தமிழகத்திற்கும் ரோமப் பெருநாட்டினருக்குமிடையில் சிறந்த முறையில் வணிகம் நடைபெற்றதனை, “கி.மு.21இல் பாண்டியனிடமிருந்து வணிகர் தூதுக்குழு ஒன்று ரோம் நாட்டிற்குச் சென்று அகஸ்டஸை சந்தித்தது”³ என்பதன் மூலம் ரோம் நாட்டுடனான வணிக உறவு பற்றி அறிய முடிகிறது. மேலும் தமிழகத்தில் நடத்தப்பட்ட அகழாய்வின் வாயிலாகக் கிடைக்கப்பெற்ற ரோம் நாணயங்கள் மேற்கூறிய கருத்துகளுக்கு வலுசேர்க்கின்றன.

தமிழர்களின் மத்தியதரைக்கடல் நாடுகளுடனான வணிகம் பினீஷியர், சாட்டியர் என்போரின் மூலம் நடைபெற்றதாகும். பின்னர் கிரேக்கரும் எகிப்தியரும் இக்கடமையை ஏற்றுள்ளனர். இவர்களைத் தொடர்ந்து கி.பி.1, 2ஆம் நூற்றாண்டுகளில் அரேபியரும் உரோமரும் தமிழகத்துடன் வணிக உறவு மேற்கொண்டிருந்தனர் என்ற கருத்துக்களை

முனைவர்.அ.தட்சிணாமூர்த்தி முன்வைக்கிறார். இக்கருத்துக்களின் மூலம் தமிழரின் கடலோடும் தன்மையின் தொன்மையினை ஊக்க முடிகிறது. இத்தொன்மை நிலையினை உறுதிபடுத்தும் விதமாக “முந்நீர் வழக்கம் மகடுஉவொடு இல்லை”⁴ என்ற தொல்காப்பிய நூற்பா அமைந்துள்ளது.

இலக்கியம் கண்டதற்கு இலக்கணம் இயம்பல் என்பதன் அடிப்படையில், தொல்காப்பிய நூற்பா (983) தமிழரின் நீர்வழிப் பயணத் தொன்மையைப் புலப்படுத்துவது போல்,

“இடைஇருள் யாமத்து எறிதிரைப் பெருங்கடல்

உடைகலப் பட்ட எம்கோன் முன்காள்

புண்ணியத் தானம் புரிந்தோன் ஆகலின்

நண்ணு வழி இன்றி, நாள் சிலநீந்த

இந்திரன் ஏவலின் ஈங்கு வாழ்வேன்

வந்தேன், அஞ்சல், மணிமேகலை யான்

துன்பம் நீங்கித் துயர்கடல் ஒழிகளன

விஞ்சையில் பெயர்த்து-----”⁵

என்னும் அடிகள் கோவலனின் முன்னோர்களில் ஒருவன் கடலில் பயணம் செய்ததையும், அப்பயணத்தில் மரக்கலம் உடைந்து கடலில் தத்தளித்ததையும் கூறுகின்றது. துன்பத்தில் உழன்ற அவனை, இந்திரனின் கட்டளைப்படி மணிமேகலை தெய்வம் காப்பாற்றுகிறது. இச்செய்தியினை சிலம்பு, மணிமேகலைக் காப்பியங்கள் வழி அறிய முடிகின்றது.

பண்டைய காலத்து மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாகவே வணிகம் செய்து வந்துள்ளனர் என்பதனை அவர்களுள் தலைவர் இருந்ததன் வாயிலாக அறியமுடிகிறது. தரைவழி வணிகஞ் செய்தவர்களின் தலைவர் மாசாத்துவர் என்றும் கடல் வணிகக் குழுவின் தலைவர் மாநாய்கன் என்றும் பெயர் பெற்றனர். இதன் அடிப்படையில் நோக்குங்கால், சிலம்பிலும் முறையே கோவலன், கண்ணகியின் தந்தையர்,

“பெருநிலம் முழுது ஆளும் பெருமகன் தலைவைத்த

ஒருதனிக் குடிகளோடு உயர்ந்து ஓங்கு செல்வத்தான்

வருநிதி பிறர்க்கு ஆர்த்தும் மாசாத்துவன் என்பான்”⁶

“போகம் நீர்புகழ்மன்னும் புகார் நகர் அதுதன்னில்

மாக வான்நிகர் வண்கை மாநாய்கன் குலக்கொம்பர்”⁷

என்று சிறப்பிக்கப் பெறும் வகையில் வணிகக் குழுக்களின் தலைவர்களாக இருந்துள்ளனர் என்பதனை இவ்வடிகள் சுட்டுகின்றன.

துறைமுகங்களும் வணிகமும்

சிலப்பதிகாரக் காலத்தில் நிகழ்ந்த நீர்வழிப் பயணக் குறிப்புகளை காப்பியத்தின்கண் இடம்பெற்றுள்ள கீழைக்கடற்கரைத் துறைமுகங்களான காவிரிப்பூம்பட்டினம், கொற்கை, தொண்டி என்பனவற்றின் வழி அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

காவிரிப்பூம்பட்டினம் (புகார்)

“நெடியோன் குன்றமும், தொடியோள் பெளவமும்

தமிழ் வரம்பு அறுத்த தண்புனல் நல்நாட்டு,

மாட மதுரையும், பீடுஆர் உறந்தையும்,

கலிகெழுவஞ்சியும், ஒலிபுனல் புகாரும்”⁸

எனும் அடிகள், சிலப்பதிகாரத் தமிழும் இயற்கையையே எல்லைகளாகக் கொண்டிருந்தது என்பதனைக் குறிக்கிறது. அக்காலத்தில் சிறப்புற்றிருந்த பகுதிகளென மதுரை, உறையூர், வஞ்சி மற்றும் ஒலிக்கும் கடற்கரையைக் கொண்ட புகாரும் இருந்துள்ளது என்பதிலிருந்து புகார் நகரம் பற்றி அறிய முடிகின்றது.

காவிரி ஆறு கடலோடு கலக்குமிடம் என்பதினால் காவிரிப்பூம்பட்டினம், என்றும் காவிரி புகும் பட்டினம் என்றும் அழைக்கப்பட்டது. சோழ நாட்டின் தலைநகராக மட்டுமின்றி தலைசிறந்த துறைமுகமாகவும் விளங்கியுள்ளது. மருவூர்ப்பாக்கம், பட்டினபாக்கம் என்ற இரு நகரங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்கியுள்ளது.

“மருவின்றி விளங்கும் மருவூர்ப் பாக்கமும்”⁹

“பாடல்சால் சிறப்பின் பட்டினபாக்கமும்”¹⁰

மேற்கூறிய இருநகரப் பிரிவுகளை இவ்வடிகள் புலப்படுத்துகின்றன. கடற்கரையொட்டிய பகுதி மருவூர்ப்பாக்கமாகும். இதனை புறநகர் என்றும் பட்டினபாக்கத்தை அகநகர் என்றும் அழைப்பர்.

வணிகத்தின் பொருட்டு சொந்த தேசங்களை விடுத்து வந்த வெயில் நாட்டவர் புகார் நகரின் பகுதிகளில் காணப்பட்டனர் என்பதனை,

“கயவாய் மருங்கில் காண்போர்த் தடுக்கும்

பயன் அறவு அறியா யவனர் இருக்கையும்

கலந்தரு திருவின் புலம்பெயர் மாக்கள்

கலந்து இருந்து உறையும் இலங்கு நீர் வரைப்பும்”¹¹

“கடிமதில் வாயில் காவலில் சிறந்த

அடல்வாள் யவனர்க்கு அயிராது புக்கு....”¹²

“மொழிபல பெருகிய பழிதீர் தேளத்துப்

புலம்பெயர் மாக்கள் கலத்தினி துறையும்

முட்டாச் சிறப்பிற் பட்டினம்”¹³

சிலப்பதிகாரம் மற்றும் பட்டினப்பாலை பாடல் அடிகள் விளக்குகின்றன. இங்ஙனம் நீர்வழி வணிகத்தின் பொருட்டு, பல்வேறு மொழிகள் பேசுகின்ற வெளி நாட்டு மக்கள் புகார் நகரில் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பது தெளிவாகிறது. இக்கருத்திற்குச் சான்றுகளாக இன்றும் தமிழ் மொழியில் வழங்கிவரும் பிற நாட்டுச் சொற்களையும், பிற மொழிகளில் காணப்படும் தமிழ்ச் சொற்களையும் கூறலாம்.

புகார் நகரத் துறைமுகத்தில் கடல் மார்க்கமாகப் பல நாடுகளிலிருந்தும் கொண்டு வரப்பட்ட பொருட்களை இறக்குமதி செய்துள்ளனர். அது போல, இங்கு கிடைக்கும் பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்துள்ளனர். இதற்கு

“வான்முகந்தநீர் மலைப்பொழியவும்

மலைப்பொழிந்தநீர் கடற்பரப்பவும்

மாரிபெய்யும் பருவம்போல

நீரினின்று நிலத்தேற்றவும்

நிலத்தினின்று நீர்ப்பரப்பவும்

அளந்தறியாப் பல்பண்டம்

வரம்பறியாமை வந்தீண்டி”¹⁴

பட்டினப்பாலைப் பாடலடிகள் சான்று பகர்கின்றன. துறைமுகப் பட்டினங்களில் பொருட்களைப் பாதுகாக்கும் பண்டகசாலைகள் இருந்துள்ளன. அங்கு இறக்குமதி, ஏற்றுமதிப் பொருட்களின் மீது அரசு அதிகாரிகள் சோழனின் சின்னமான புலி அடையாளம் இட்டு பாதுகாத்துள்ளனர். இதனை பட்டினப்பாலையில் இடம்பெறும் 131 முதல் 136 வரையிலான பாடல் அடிகள் விளக்குகின்றன. மேலும், 185 முதல் 193 வரையிலான பாடல் அடிகளின் வாயிலாக துறைமுகத்தின்கண் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருட்களைப் பற்றிக் கூறியுள்ளார் புலவர் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார். இளங்கோவடிகளும் புகாரின்கண் நடைபெற்ற கடல் வணிகம் பற்றியும் பிற நாட்டுப் பொருட்கள் பற்றியும் பேசியுள்ளார்,

“பரதவர் மலிந்த பயம்கெழு மாநகர்,

முழங்கு கடல் ஞாலம் முழுவதும் வரினும்
வழங்கத் தவாஅ வளத்து ஆகி,
அரும்பொருள் தழுஉம் விருந்தின் தேளம்
ஒருங்கு தொக்கன்ன உடைப்பெரும் பண்டம்
கலத்தினும் காலினும் தருவனர் ஈட்ட”¹⁵

என, கடல் வணிகத்திலும் தரை வணிகத்திலும் சிறந்து விளங்கிய புகார் நகரம், உலகத்து மக்கள் அனைவரும் வரினும் கொடுக்கக் கொடுக்க குறையாத வளத்தை உடையது என்கிறது. மேலும், அரசரும் விரும்பும் வணிகர்கள் வாழும் நகரம் எனும் கருத்தின் வழி புகாரில் நடைபெற்ற வணிகம் பற்றி அறியமுடிகின்றது.

புகார் துறைமுகத்தில் குவிந்து கிடக்கும் பொருட்கள், மலையின்கண்ணிருந்தும் கடல் மார்க்கமாகவும் கொணரப் பட்டவை என்று கடல் ஆடு காதை யில் ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். அந்திமாலைச் சிறப்புச் செய் காதை யில்,

“குடதிசை மருங்கின் வெள்அயிர் தன்னொடு
குணதிசை மருங்கின் கார் அகில் துறந்து
வடமலைப் பிறந்த வான்கேழ் வட்டத்துத்
தென்மலைப் பிறந்த சந்தனம் மறுக”¹⁶

என நான்கு திசைகளிலுள்ள நாடுகளிலிருந்தும் வந்திறங்கிய பொருட்களின் வாயிலாக தமிழர்களின் கடல் வணிகமும் புகாரின் சிறப்பும் புலனாகின்றன.

இவ்வாறு வணிகப் புகழ் பெற்றிருந்த புகார் எனும் காவிரிப்பூம்பட்டினம், கி.பி.2ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் கடல் கொண்டது என்பதனை மணிமேகலை வழி அறியமுடிகின்றது. ஆனால், மங்கல வாழ்த்துப் பாடலில் கூறியது போல பொதியமலை, இமயமலை ஆகியன இன்றும் அழியாமல் நிலைத்திருக்கின்றன. அவை போலப் புகார் நகரம் அழிந்தும் புகழோடு திகழ்கிறது எனலாம். இக்கருத்திற்கு வலுசேர்க்கும் விதமாக வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் சிலர் பும்புகார் மிகப்பெரியதொரு துறைமுகமாக இருந்துள்ளது என்பதனை பின்வருமாறு கூறுகின்றனர், “வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளர் இராதா குமுத் முகர்ஜி (Radha Kumud Mukherji) அவர்கள் இந்தியக் கப்பலியல் (Indian Shipping) என்கிற நூலில் சங்க இலக்கியத்தின் முக்கியத்துவத்தைக் கூறுகையில், “சங்க இலக்கியங்களிலிருந்து புகார்த் துறைமுகத்தின் பெருமையைத் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. இதன் வாயிலாகத் துறைமுகத்தின் நீள அகலங்களும் நமக்குத் தெளிவாகுகின்றன. இத்துறைமுகத்தில் பெரிய பாய்மரக்கப்பல்கள், தமது பாய்களைத் தளர்த்தாமலேயே நுழைந்தன” என்ற விபரத்தைத் தருகிறார். பாய்மரக்

கப்பல்கள், தமது பாய்களைத் தளர்த்தாமலேயே நுழையும் பொழுது, அவற்றின் வேகம் அதிகமாக இருக்கும் சரக்குகளுடன் கப்பல்கள் பளுவாகவும், ஆழமாகவும் மிதக்கும். அவற்றைச் சுலபமாகக் கட்டுப்படுத்த முடியாது. அன்றே பாய்களைத் தளர்த்தாமலேயே நுழைய முடிந்ததெனின் அத்துறைமுகங்கள் நல்ல ஆழமும், பெரிய பரப்பளவும் கொண்டவையாக இருந்திருக்க வேண்டும். ஆகையால் பூம்புகார் மிகப் பெரியதொரு துறைமுகமாகத்தான் இருந்திருக்கும் என்கிறார் நரசய்யா அவர்கள்”¹⁷. வரலாற்றாசிரியர்கள் அன்றி அகழாய்வுகள் நிகழ்த்துவோரின் கருத்துக்களும் கண்டடைதல்களும் புகாரின் சிறப்பினை நிலைநிறுத்துகின்றன என்பது உண்மை.

கொற்கை

பாண்டிய நாட்டில் மதுரைக்கடுத்து சிறந்து விளங்கிய நகரம் கொற்கையாகும். இது துறைமுகப்பட்டினமாகும். பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனின் மறைவிற்குப் பிறகு வெற்றிவேற் செழியன் கொற்கையில் இளவரசுப் பட்டம் பெற்று மதுரைக்கு வந்து பதவி ஏற்றான் என்று,

“கொற்கையில் இருந்த வெற்றிவேல் செழியன்

உரைசெல வெறுத்த மதுரை முதார்”¹⁸

இவ்வடிகள் விளக்குகின்றன. மேலும், உரைபெறு கட்டுரை யிலும் கொற்கையில் இருந்த வெற்றிவேல் செழியன் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இங்ஙனம் கொற்றை நகரம் சுட்டப்பட்டுள்ளது. கொற்கை சிறப்பு வாய்ந்த நகரமாக மட்டுமின்றி சிறந்த துறைமுகமாகவும் விளங்கியுள்ளது என்பதனை,

“கொற்கைஅம் பெரும்துறை முத்தொடு பூண்டு”¹⁹

இவ்வடி விளக்குகின்றன.

தொண்டி

கீழைக் கடற்கரையின் துறைமுகங்களில் ஒன்று தொண்டி. தொண்டி நகரத்திலிருந்து மதுரை மாநகருக்கு ஏற்றுமதி செய்த பொருட்கள் என சிலப்பதிகாரம்,

“வங்க ஈட்டத்துத் தொண்டியோர் இட்ட

அகிலும், துகிலும், ஆரமும், வாசமும்,

தொகு கருப் பூரமும் சுமந்துடன் வந்த

கொண்டலொடு புகுந்து கோமான் கூடல்”²⁰

இவற்றைக் கூறுவதன் அடிப்படையில் தொண்டிக்கும் மதுரைக்குமிடையில் நடைபெற்ற கடல் வணிகம் புலனாகிறது. மேலும், பாடலடியில் கொண்டலொடு என்பதன் வழி, மேற்குறிப்பிட்டுள்ள பொருட்களை ஏற்றி வந்த வங்கமானது, கிழக்குக் கடலிலிருந்து வீசுகின்ற கடற்காற்றான கொண்டல் காற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயங்கியுள்ளது என்று புலப்படுகிறது. அத்துடன் தொண்டி துறைமுகத்தில் இறக்குமதியான அகில், துகில், ஆரம், வாசம், கருப்பூரம் முதலிய பொருட்கள் கிழக்குக் கடலுக்குக்கப்பால் உள்ள நாடுகளிலிருந்து வந்தவையே என்னும் முடிவாத் தருகின்றது.

சேரன் செங்குட்டுவனும் நீர்வழிப் பயணமும்

மலைவளம் காணச் சென்ற சேரன் செங்குட்டுவன் குன்றக்குறவர்கள் வாயிலாக கண்ணகி தெய்வமானதை அறிகின்றான். எனவே கண்ணகிக்கு சிலை வைக்க இமயத்திலிருந்து கல் கொணர முடிவு செய்கின்றான். அத்தருணத்தில் இமயத்திலிருந்து வருகை தந்த முனிவர் ஒருவர், வடநாட்டு மன்னருள் கனகன், விசயன் என்போர் தமிழை இகழ்ந்துரைத்ததுப் பற்றிக் கூறுகிறார். இதைக் கேட்டு சினமுற்ற சேரன், கண்ணகி சிலைக்குரிய கல்லை கனக விசயன் தலையிலேற்றிக் கொணர்வேன் என சூளுரைத்து இமயம் நோக்கி படையெடுத்தான். செல்லும் வழியில் நீலகிரியில் அமைத்த படை வீட்டிலிருக்கும் சேரனைக் காண சாதவாகன மன்னருள் ஒருவரான நூற்றுவர் கன்னர் அனுப்பிய சஞ்சயன் என்பவனிடம்,

“அருந்தமிழ் ஆற்றல் அறிந்திலர் ஆங்கு எனக்
கூற்றம் கொண்டு இச்சேனை செல்வது
நூற்றுவர் கன்னர்க்குச் சாற்றி, ஆங்கு
கங்கைப் பேர்யாறு கடத்தற்கு ஆவன
வங்கப்பெரு நிரை செய்கதாம் என”²¹

இவ்வாறு கூறுகிறான் சேரன்.

ஆற்றைக் கடக்க மிகுதியாக ஓடங்களை தயார் செய்யும்படிக் கூறுவதிலிருந்து ஒரு சில மனிதர்களை ஏற்றுக் கொண்டு ஆற்றைக் கடக்க உதவும் ஓடங்கள் என்று எண்ணுதல் கூடாது. காரணம், சேரனின் படை,

“அடல்வேல் மன்னர் ஆம் உயிர் உண்ணும்
கடல் அம் தாணை.....”²²

அளவில் கடலை ஒத்தது என்பதனை இவ்வடிகள் விளக்குகின்றன. இத்தகைய பெரும் படை ஆற்றைக் கடந்து செல்லும் பொருட்டு அமைக்கப்பெற்ற ஓடங்களையே பயன்படுத்தியிருப்பர்

என்பது திண்ணம். நூற்றுவர் கன்னரிடமிருந்து பெற்ற ஓடத்தின் உதவியுடன் வடதிசையை அடைந்து போர் நிகழ்த்தி வெற்றி காண்கின்றான். மேலும் இவ்வடிகளின் வாயிலாக சேரனின் செல்வாக்கு பரவியுள்ள இடங்களையும் கப்பல் கலையின் ஆழத்தையும் பிற நாட்டு மன்னருடனான நட்பையும் உய்த்துணர முடிகின்றது.

சாதவாகன மன்னருடனான நட்பினைப் போலவே இலங்கை மன்னருடனான கடல் கடந்த நட்பும் சிலம்பின் வழி அறிய முடிகின்றது.

“..... கடல் அகழ்

இலங்கையில் எழுந்த சமரமும்”²³

எனும் அடிகள் கடலால் சூழப்பெற்ற இலங்கையில் நிகழ்ந்த இராம இராவணப் போரினைக் குறிக்கின்றன. அதுபோல்,

“கடல்கூழ் இலங்கைக் கயவாகு வேந்தனும்”²⁴

எனும் அடியின் வாயிலாகவும் பட்டினப்பாலையில் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின்கண் இறக்குமதியான பொருட்களில் ஈழத்து உணவு (191ஆவது அடி) என்பதன் வழி இலங்கை கடலால் சூழப்பெற்ற தீவு என்பதும் இலங்கைக்கும் தமிழகத்துக்குமான வணிக உறவும் தெரிகின்றது.

சேரனின் பிறந்தநாள் விழாவில் கலந்து கொள்ளவும் கண்ணகி கோவிலைக் கண்டு வணங்கவும் வருகை புரிந்த மன்னருள் ஒருவனாக இலங்கைக் கயவாகு வேந்தனும் குறிக்கப்பட்டுள்ளான். இச்செய்திகளின் வழி இரு நாட்டிற்கும் இடையில் கடல் மார்க்கமான போக்குவரத்து தான் நடந்திருக்கும் என்பது வெள்ளிடைமலை.

சாதவாகனர், இலங்கைக் கயவாகு என்போருடனான சேரனின் நட்பின் வழி பண்டைய தமிழகம் பிற நாட்டு மன்னர்களுடன் அரசியல், வணிகம் போன்ற காரணங்களால் கடல் கடந்து உறவு கொண்டிருந்தனர் என்பது புலனாகின்றது. மேலும், சேரனின் புகழ்பாடும் அடிகளான,

“வன்சொல் யவனர் வளநாடு, வன்பெருங்கல்

தென்குமரி ஆண்ட செருவில், கயல், புலியான

மன்பதை காக்கும் கோமான், மன்னன் திறம்பாடி”²⁵

“வன்சொல் யவனர் வளநாடு ஆண்டு”²⁶

இவற்றின் வழி, சேரன் ஆட்சி புரிந்த இடங்கள், கொடுஞ் சொல்லினையுடைய யவனரது வளமிக்க நாடு, இமயம், தென்குமரி என்பது புலனாகின்றது. இவற்றை நோக்குங்கால் ,

சிலப்பதிகாரக் காலத்திலேயே தமிழரின் ஆட்சி கடல் கடந்து காணப்பட்டுள்ளது என்பது தெரிகின்றது. மேலும் கடல் கடந்து சென்று ஆட்சி புரிந்ததின் வழி தமிழரின் கப்பற் கட்டும் திறமும் கடலோடிய கலையும் புலனாகின்றது.

உள்நாட்டு பயணம்

கோவலன், கண்ணகி, கவுந்தியடிகள் ஆகிய மூவரும் வையை ஆற்றின் தென்கரையைக் கடப்பதற்காக ஓடத்தைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர் என்பதை,

“பரிமுக அம்பியும் கரிமுக அம்பியும்
அரிமுக அம்பியும், அரும்துறை இயங்கும்
பெரும்துறை மருங்கின் பெயராது; ஆங்கண்
மாதவத்தாட்டியொடு மரப் புணைபோகித்
தேமலர் நறும்பொழில் தென்கரை எய்தி”²⁷

இவ்வடிகள் விளக்குகின்றன. இதன்வழி பல வகையான ஓடங்கள் உள்ளதைப் பார்க்கின்றோம்.

இங்கு, பலரும் செல்லக்கூடிய அலங்காரத் தோணிகளில் செல்லாது, சிலர் மட்டும் செல்லக் கூடிய, கூட்டம் குறைவாக இருக்கும் துறைவழி சாதாரணத் தோணியில் மூவரும் செல்கின்றனர் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இது கோவலனின் வறுமை நிலையினை பிறர் அறிதல் என்பதனை நேரடிப் பொருளாகத் தருகிறது. ஆனால், இதன்வழி புலனாகும் மற்றொரு செய்தி, அன்றைய காலத்தில் செல்வந்தர்கள் செல்வதற்கான ஓடங்களும் சாதாரணக் குடிமக்கள் பயணம் செய்வதற்கான ஓடங்கள் என தனித்தனியே இருந்துள்ளமை புலனாகின்றது. மேலும், சிலர் மட்டுமே சாதாரணத் துறைவழியாகச் சென்றனர் என்பதிலிருந்து சிலம்பு காலத்தில் பெரும்பாலோர் செல்வந்தர்களே எனத் தெளிவாகின்றது.

சிலப்பதிகாரக் கால மக்கள் ஆறு, கடல் ஆகியவற்றைத் திமில், மரப்புணை, பூம்புணை, அம்பி, நீர்மாடம், நாவாய், மரக்கலம், வங்கம் முதலியவற்றின் துணைகொண்டு கடந்துள்ளனர் என்பதும் காப்பியம் வழி புலனாகின்றது. இவற்றுள் மரக்கலம், வங்கம் ஆகியவைகளை முதன்மையாகக் கொண்டு வெளி நாடுகளுடன் வணிகம் செய்துள்ளனர் என்பதும் சிலம்பின் வழி அறியமுடிகின்றது.

கலங்கரை விளக்கம்

இரவு நேரங்களில் கடலில் பயணிப்போருக்கு வழிகாட்டும் விதமாக கடற்கரைகளில் கலங்கரை விளக்கம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதனை பெரும்பாணாற்றுப்படை 346 முதல் 350 வரையிலான பாடல் அடிகள் வாயிலாக அறியமுடிகின்றது. அதுபோல சிலப்பதிகாரத்தின்,

“இலங்குநீர் வரைப்பிற் கலங்கரை விளக்கமும்”²⁸

என்னும் செய்யுளடி கலங்கரை விளக்கம் இருந்துள்ளதனையும் இரவு நேரங்களிலும் கப்பல்கள் துறைக்கு வந்துள்ளன என்பதையும் விளக்குகின்றது.

தொகுப்புரை

பண்டைகாலக் கடல் பயணங்கள் பருவக்காற்றின் மாற்றங்களைப் பொறுத்தே அமைந்திருத்தல் கூடும். மாறிவரும் காற்றின் திசைக்கேற்ப பயணங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இது பயணங்களை பெருமளவில் பாதித்தது எனலாம். வணிகர்கள் தங்களின் வியாபாரத்தை முடித்துக் கொண்டு சொந்த தேசம் திரும்புவதற்கு முன் வெளிநாட்டுத் துறைமுகங்களில் நீண்ட நாட்கள் தங்கவேண்டிய நிர்வந்தத்தையும் ஏற்படுத்தியது. இதனால் துறைமுகப் பட்டினங்களில் பல நாடுகளைச் சார்ந்த வணிகர்களின் எண்ணிக்கை அதிகளவில் இருந்திருக்க வேண்டும் என்று எண்ணலாம். இங்ஙனம் வெளிநாட்டு வணிகக் குழுக்கள் இங்கும் குடிபுகுந்து சமூகங்களாக, பல்வேறு துறைமுகங்களில் தனிப்பட்ட பகுதிகளில் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதனை சிலப்பதிகாரத்தின் மூலம் அறிய முடிகின்றது. மேலும் தமிழர்கள் கடல் கடந்தும் ஆட்சி புரிந்துள்ளனர், பிற நாட்டு மன்னர்களுடன் பல காரணங்களுக்காக நட்புறவு மேற்கொண்டிருந்தனர் என்பதனையும் அறிய முடிகின்றது.

சிலப்பதிகாரத்தில் உள்ள துறைமுகங்கள், நகரங்கள், வணிகம், வணிகர்கள், பிற நாட்டார் தொடர்பு, ஆறு, கடல்களைக் கடப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட ஓடங்கள் போன்றவற்றைப் பற்றிய தகவல்கள் வரலாற்று ஆராய்ச்சிக்குரிய தரவுகளாக அமைந்துள்ளன. மேலும், தமிழகத்தின் துறைமுகங்களிலும் உள்ளாட்டுப் பகுதிகளிலும் நிகழ்த்தப்பட்ட அகழ்வாய்வுகள் மூலம் கிடைக்கப்பெற்ற நாணயங்கள், பாணை ஓடுகள், வரைபடங்கள் போன்றவை கடல்வழிப் பயணம் நிகழ்ந்துள்ளதை உறுபடுத்துகின்றன. மேலும் இவை பழந்தமிழகத்தில் நிகழ்ந்த நீர்வழிப் பயணங்கள் குறித்து இலக்கியங்களில் கூறப்பட்ட தகவல்களுக்கு உண்மைத் தன்மையினையும் தமிழரின் கடலோடிய ஆற்றலையும் கப்பற் கட்டும் கலைத் திறனையும் பறைசாற்றுகின்றன.

கருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்

1. மேலது - மேலே குறிப்பிடப்பட்ட நூல் மற்றும் ஆசிரியர்
2. பக் - பக்க எண்
3. உ.ஆ - உரை ஆசிரியர்
4. மு.ப - முதற் பதிப்பு
5. ம.ப - மறு பதிப்பு

மேற்கோள்கள்

1. தமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும், முனைவர்.அ.தட்சிணாமூர்த்தி, பக்.95
2. மேலது, பக்.96
3. தமிழக வரலாறும் தமிழர் பண்பாடும், மா.இராசமாணிக்கனார், பக்.37
4. தொல்காப்பியம், (உ.ஆ) கவிஞர்கோ. ஞா.மாணிக்கவாசகன், நூற்பா எண்.983
5. சிலப்பதிகாரம் - 15: 28 — 35
6. மேலது - 1: 31 — 33
7. மேலது - 1: 22 — 23
8. மேலது - 8: 1 — 4
9. மேலது - 5: 39
10. மேலது - 5: 38
11. மேலது - 5: 9 — 12
12. மேலது - 14: 66 — 67
13. பட்டினப்பாலை : 216 — 218
14. மேலது : 126 - 132
15. சிலப்பதிகாரம் - 2: 2 - 7
16. மேலது - 4: 35 - 38
17. பழந்தமிழர் சமுதாயமும் வரலாறும், கணியன்பாலன், பக். 155
18. சிலப்பதிகாரம் - 27: 2 - 7
19. மேலது - 14: 80
20. மேலது - 14: 107 — 110
21. மேலது - 26: 161 — 165
22. மேலது - 26: 156 — 157
23. மேலது - 26: 236 — 237
24. மேலது - 30: 160
25. மேலது - 29: 25
26. மேலது - 28: 141
27. மேலது - 13: 176 — 180
28. மேலது - 6: 141

துணைநூற்பட்டியல்**முதன்மைச் சான்றாதாரம்**

1. சிலப்பதிகாரம் - (உ.ஆ) Dr.ச.வே.சுப்பிரமணியம்

கங்கை புத்தக நிலையம், சென்னை,

மு.ப. 1998

2. சிலப்பதிகாரம் - (உ.ஆ) ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார்

ராமையா பதிப்பகம், சென்னை

மு.ப. 2008

துணைமைச் சான்றாதாரம்

1. ஆதிச்சநல்லூர் கீழடி அகழாய்வுகள் - கோ.உத்திராடம்
காட்டும் தமிழரின் தொன்மை நாம் தமிழர் பதிப்பகம்
மு.ப. 2017
2. சிலப்பதிகாரம் காட்டும் அரசியல் - புலவர்.பு.அறிவுடைநம்பி
காவ்யா வெளியீடு
மு.ப. 2010
3. சிலப்பதிகாரம் காட்டும் பண்பாடும் - Dr.பொ.அழகு.கிருஷ்ணன்
சமுதாய வரலாறும் ஐந்திணைப் பதிப்பகம்
மு.ப. 1988
4. சிலப்பதிகாரத் தமிழகம் - சாமி சிதம்பரனார்
நல்லறப் பதிப்பகம்
மு.ப. 2009
5. தமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும் - Dr.அ.தட்சிணாமூர்த்தி
யாழ் வெளியீடு
ம.ப. 2011
6. தமிழக வரலாறும் பண்பாடும் - வே.தி.செல்லம்
மணிவாசகர் பதிப்பகம்
மு.ப. 2009
7. தமிழக வரலாறும் தமிழர் பண்பாடும்- Dr.மா.இராசமாணிக்கனார்
ஸ்ரீ சென்பகா பதிப்பகம்
மு.ப. 2012
8. தமிழக வரலாறு மக்களும் பண்பாடும் - Dr.கே.கே.பிள்ளை
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
2009
9. தென் இந்திய வரலாறு - Dr.கே.கே.பிள்ளை

- பழனியப்பா பிரதர்ஸ் வெளியீடு
மு.ப.1958
10. தொல்காப்பியம் - (உ.ஆ)ஞா.மாணிக்கவாசகன்
உமா பதிப்பகம்
மு.ப. 2006
11. பட்டினப்பாலை - (உ.ஆ) Dr.கரு.அழ.குணசேகரன்
NCBH
மு.ப. 2015
12. பண்டைத் தமிழ் நாகரீகமும் பண்பாடும் - ஞா.தேவநேயப்பாவாணர்
பூம்புகார் பதிப்பகம்
மு.ப. 2009
13. பழங்காலத் தமிழர் வணிகம் - மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி
NCBH
மு.ப.1974
14. பழந்தமிழ்ச் சமுதாயமும் வரலாறும் - கனியன் பாலன்
எதிர் வெளியீடு
மு.ப. 2016
15. பழந்தமிழ் வணிகர்கள் - கனகலதா முகுந்
தமிழில்: எஸ். கிருஷ்ணன்
கிழக்கு வெளியீடு
மு.ப. 2016

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னஞ்சல்

அறிவிப்பு / Announcement

அன்பான தமிழ்ச் சொந்தங்களே

வணக்கம்.

வரும் 2024, அக்டோபர் மாதம் வெளிவரும் அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னஞ்சல்கான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆய்வாளர்களிடமிருந்து வரவேற்கப்படுகின்றன.

கட்டுரை வந்து சேர வேண்டிய கடைசி நாள்-அக்டோபர் 10. அதற்கு பின் வரும் கட்டுரைகள் அக்டோபர் இதழில் இடம்பெறாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

www.aranejournal.com